

Achmed zingt een lied

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
eenvoudigcommuniceren.nl
lezenvooriedereen.be

Een dag in ... is een serie van twaalf korte verhalen op A1-niveau voor anderstaligen, geschreven door Willemijn Steutel, NT2-docent en hoofdredacteur van de *Start!-krant*.

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Tekst: Willemijn Steutel
Redactie: Marjan Leeuwenkuijl
Vormgeving: Eenvoudig Communiceren
Beeld: Abdul Mannan

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Eerste druk: 2019
Tweede druk: 2024

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 483 3
NUR 286

Achmed zingt een lied

Willemijn Steutel

Gitaar

Achmed is in zijn kamer.

Hij zit op zijn bed.

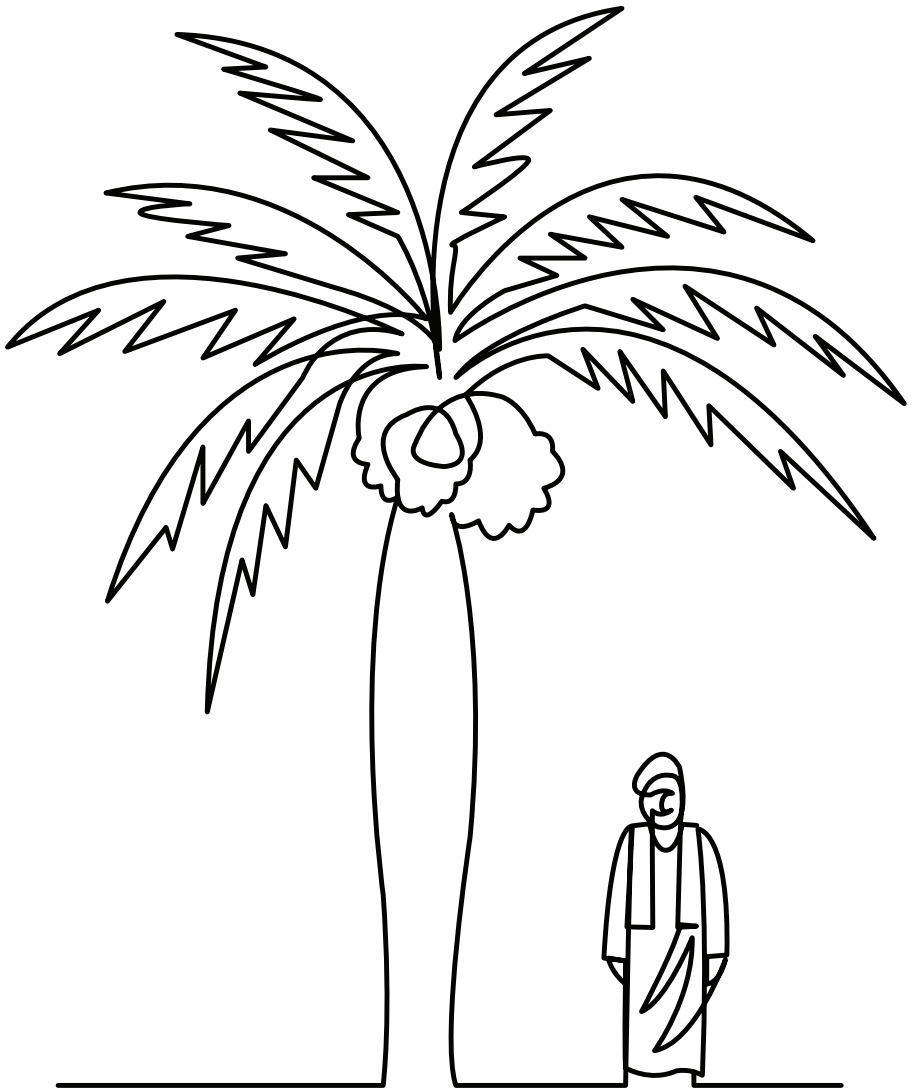
Zijn telefoon staat op de kast.

Achmed filmt zichzelf.

Hij praat tegen zijn telefoon.

‘Ik speel vandaag een lied voor jullie’,
zegt hij.

Achmed pakt zijn gitaar en speelt. En hij
zingt. Het is een lied in het Arabisch.

Dadels

Het lied gaat over Libië.
Daar komt Achmed vandaan.

Het lied gaat ook over zijn opa.
Zijn opa woont nog in Libië.
Hij heeft een stuk land.
Een groen stuk land, midden in de
woestijn.
Daar groeien dadels. Grote, zoete
dadels.

Heimwee

Het lied van Achmed gaat ook over heimwee.

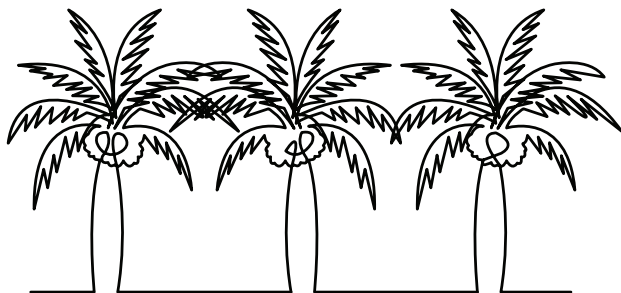
Naar zijn mooie land.

Naar de warme zon.

En naar de lange vakanties op de plantage van zijn opa.

‘Dit lied heet *Brood uit de woestijn*,
zegt Achmed tegen de camera.

‘Zo noemt mijn opa zijn dadels.’

YouTube

Achmed is muzikant.
Hij schrijft en zingt liedjes.
Die zet hij op YouTube.

Elke dag kijken veel mensen naar zijn
filmpjes. Meer dan duizend mensen.
Zij wonen allemaal in Libië.

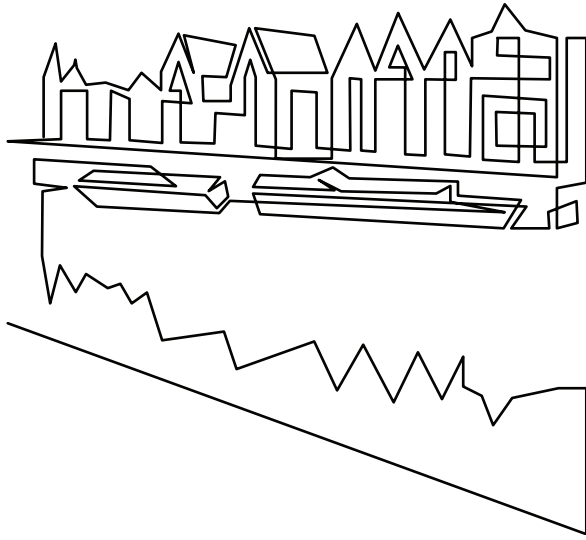
Veilig

Achmed is 17 jaar.
Hij woont twee jaar in Nederland,
in Amsterdam.

Hij voelt zich veilig in Nederland.
Maar hij voelt zich niet thuis.

Achmed gaat naar school.
Daar leert hij de taal.
Hij ontmoet er geen Nederlandse
mensen.
Want in zijn klas zitten allemaal
kinderen uit andere landen.

Achmed heeft wel vrienden.
Maar die wonen in Libië.

Zo mooi

Via internet heeft Achmed contact met zijn vrienden.

Ze zijn benieuwd naar zijn leven in Nederland.

Ze laten berichtjes voor hem achter.

‘Amsterdam is zo mooi’, zeggen ze.

‘Wat een goed leven heb je daar.’

Meisjes

Soms krijgt Achmed reacties van
meisjes.

Zij kijken naar zijn filmpjes.

Ze vinden zijn muziek mooi.

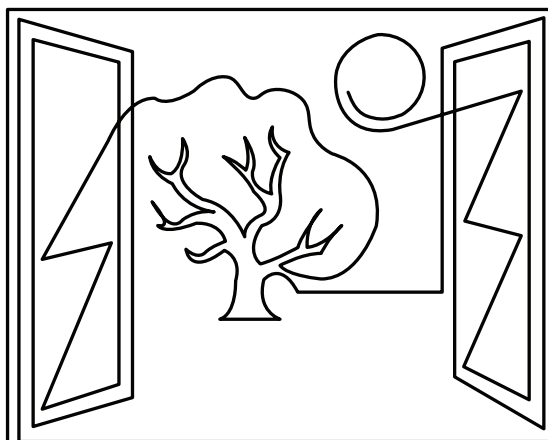
Hij is populair.

Even voelt hij zich een ster.

Maar dan denkt hij: jullie weten niet
hoe mijn leven écht is.

Jullie weten niet dat ik eenzaam ben.

Waar moet ik heen?

Achmed zit op zijn kamer.
Hij moet huiswerk maken.
Maar hij heeft geen zin.

Buiten schijnt de zon.
Het is een mooie lentedag.

Ik moet naar buiten, denkt Achmed.
Maar waar moet ik heen?

Bruine ogen

Achmed pakt maar weer zijn telefoon.
Hij heeft een bericht op YouTube.
Het bericht is van een meisje, Tamar.

Achmed kent haar niet.
Hij kijkt naar haar foto.
Ze heeft lang, donkerbruin haar.
En grote, bruine ogen.

Tamar

Het bericht van Tamar begint in het Arabisch.

Ze schrijft over Achmeds lied, *Brood uit de woestijn*.

Ze schrijft dat ze de tekst mooi vindt.

Dan schrijft ze plotseling in het
Nederlands: 'Ik heet Tamar.
Dat betekent dadelpalm. Dus eigenlijk
gaat jouw liedje over mij 😊

